

DET UTSATTA BARNET

Eva Sjäodins tredje diktsamling har fått namnet Det inre av Kina. Titeln tycks mig vara en metaforisk bestämning av bokens tema. Det inre av Kina kan i samma ögonblick betraktas som "det inre av Jämtland".

Det genomgående greppet är byn och familjens isolering. Den individuella problematiken visas i de relationer, som kan uppstå mellan mor och döttrar, då en känslökall och vilsen miljö tar överhanden.

Boken rymmer tre avdelningar med tre något löst framtagna underubriksord som hed, barr och hundkex. Hur dessa uppslagsord med singular- och pluraländelser sedan ger stöd åt framställningen förblir något av en gåta.

Men – det undgår inte läsaren att notera den existentiella problematiken, ofta beskriven med drastiska formuleringar och konkreta svordomar. En "jävla" soppa – med andra ord.

Två vilsna barn med ensamstående mor och sporadisk älskare ligger som en målad bakgrund. Mot denna kalla och för barnet oroande "färg" profilerar sig de två, unga, jag och Edith. Samtidigt som "byn", med dess hårda gruppmentalitet, visar på barnens utanförskap.

I centrum står alltså, jag och Edith, vilka också, kan benämnas Tehseng och Laiseng. I samma stund kan det, enligt poeten, också handla om "två barnhems- pojkar i det inre av Kina."

Stämningen finns redan i den första avdelningen, där en inre självmotiverad jagkänsla ställs mot en yttre krävande och stämplande verklighet:

*-Epa-skrot,
skriker dom, när jag kommer vinglande på min cykel.
-Hennes syrra är helt CP.*

*Jag behandlar dom som luft, jag är en ängel och jag bär det goda
och det onda i var sin hand' Jag ställer cykeln, går rakt över
parkeringen mot affären utan att vidröra asfalten.*

Det är ställvis en gripande diktsamling. Den beskriver trovärdigt hur det bortglömda barnet finner sin egen väg med drömmar, förhoppningar och sanningar. Det ensamma barnet brottas med de stora frågorna. Alltför tidigt får de unga ta vuxenrollen och vuxenfrågorna. Morgonen vilar "som tunt glas" över henne, då hon ensam går ut och "larvar runt" bland infrusna löv och pinnar.

Den starkt neråtgående livsspiralen virvlar upp känslor vid en hunds död och begravning. Döden och livets förgänglighet möts, då en hunds huvud vilar tungt i barnets händer – efter injektionssprutan.

Det inre av Kina är en pessimistisk diktsamling med en insiktsfull och träffande beskrivning av barnets tankar, ord och utsatthet. Eva Sjäodin skriver snålt och reducerande. Hon går rakt på en problemrelaterad verklighet. Hon värjer inte för det svåra och mörka.

Boken är en "berättelse" som känns och engagerar!

Hans-Evert Renérius

Bok: Eva Sjäodin. Det inre av Kina. En berättelse. Norstedts Lyrik.

